

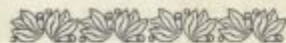
JEŽ

IZHAJA VSAKO
PRVO IN TRETJO
SOBOTO V MESECU.
STANE NA LETO
6 KRON, NA PŌL
LETA 3 KRONE.
POSAMEZNI LISTI
PO 30 VIN.

NAROČNINA NAJ
SE POŠILJA UPRAV-
NIŠTVU, ROKOPISI
PA UREDNIŠTVU
„JEŽA“ V LJUBLJANI.
INSERATI SE
RAČUNAJO PO
DOGOVORU.

ŠALJIV IN ZAFRKLJIV LIST.

Vabilo na naročbo.

Ker bo, kakor je to brati v notranjosti našega lista, izhajal „Jež“ od sedaj naprej kakor

dnevnik,

vabimo uljudno vse Slovence, da nam gredo na lim, da se nanj naroče.

Pogoji so sledeči:

letno	25 gorkih — kron.
poluletno	radodarnosti se ne stavlja meje,
četrtno	toliko, kolikor zasluži kak dijurnist povprečno na mesec.
posamezne številke	se darujejo proti odškodnini 13 fižolov.

Kdor hoče imeti list dostavljen na dom, priloži letni naročnini še 10 kron ter potem za ta denar lahko čaka tistega norca, ki mu bo list prinesel. Kdor pa vtakne v kavarni ali gostilni list v žep, je naprošen, da ga tudi obdrži.

Vsebina:

1. Listek. — 2. Jež — političen dnevnik. — 3. Naša stranka. — 4. Dr. Žane z Iblane. — 5. Dnevne novice. — 6. Političen pregled. — 7. Dopisi z dežele. — 8. Književnost in umetnost. — 9. Gospodarstvo. — 10. Zdravstvo. — 11. Gledališče. — 12. Telegrami.

LISTEK.

Stonoga.

(Roman, istinito nepreplankan, spisan po D. Dremlježu.

I.

„Glej, taki smo ljubica mi“ —
O. Zupančič.

„Ha, ti?“

„Ti, ha?“

„Ha, ha!“

„Ha!“

In žuboreli so tajnostni valčki lene Ljubljance od izhoda do zahoda. Ker iz izhoda je moč, je sila, je življenje in zahod je le majčken del te sile, bled in kalen in smradljiv. Da, smradljiv, kakor včasih Ljubljanka.

„Ha, ti?“

„Ti, ha!“

„Tiha luna jasno sije“

„Le zabavljaj, le. A tvoja satanska ironija mi ne seže niti . . .“

„Kam?“

„Nič te ne briga!“ — —

Tam daleč v oknu je brlela luč, čez strehe in drevesa. O polnoči je brlela, a nikogar ni bilo v sobi. Pozabil jo je kdo ugasniti . . .

(Se nadaljuje po žličkah skozi vse leto.)

„Sanjave sanje“.

(Komur prvo poglavje znamenitega romana „Stonoga“ še ni zmešalo popolnoma želodca, temu pripo-

„Jež“ — političen dnevnik!

Skrajni čas je bil, da je prišla stvar tako daleč. Pri humorju se je naš urednik namreč odebelil toliko, da se je še predvčerajšnjim zgubil v žepu lastnega telovnika. Zahvaliti se ima le svoji dekli Katrci, da ga je pri snaženju obleke in istočasnem neizogibnem obračanju žepov stresla na tla, od koder se je junak potem pobral, hvala bogu, relativno še precej cel. Ti žalostni časi so sedaj minili, hvala bogu. Pri humorju naj kdo drugi crka lakote, mi . . .

Mi smo postali politični.

Razlike med prejšnjo in sedanjo dobo (to bodi rečeno med štirimi očmi) še vedno ne zapazimo. Krivi pač nismo mi, da je postala politika tako skrajno smešna, da je ni več razločevati od humorja. Vendar to nič ne dé.

Mi smo sedaj glasilo stranke.

Kakšne stranke smo mi glasilo, to še pravzaprav ne vemo. Tudi še nismo na jasnem, koliko čukov nam bo sedlo na palico. Istotako še nismo določili svoja načela. A da bomo vedno in to že od danes naprej krepko in brezobzirno zastopali ta svoja načela, to nam lahko verjame vsak otrok od pet let navzdol.

Naše nasprotnike, ki se bodo javili že sami tekom časa, bomo pobijali neusmiljeno s cepci. Sploh pa že danes rečemo, da je isti, kdor ne bo mislil kakor bomo določili mi na prihodnjem občnem zboru, lump, baraba, sodrga . . .

Mi smo neodvisni!

Naš urednik je namreč še fant in sme ostajati v kavarni, dokler se mu ljubi. Zato bomo nastopali še vse drugače proti vladi . . .

ročamo v branje naslednji poetični izliv našega uredniškega pesnika — Jurija Perskega. Ponatisnili smo mu to budalost le, ker je grozil izstopiti iz naše stranke.)

Ležim tu v naslonjaču
in niti čutim te,
oj niti slutim te!
In vendar si mi bila,
tak čvrsta ti nekdam,
takrat sijal je maj;
sedaj le sije lampa.
Sem te zgubil?
Sem te zapil
pri vedno prazni čaši?
Del mojega telesa
si bila nekdam ti,
zgubila si se mi
v teh časih, težkih časih.
Ah vem, zdaj vem!
To krivi so pokloni,
globoki pokloni ministrom,
da jaz ne čutim te več kača,
jaz rodoljub oj tebe
moja — h r b t e n j a č a.

Jurij Perski.

Zaplenjeno

Li bilo ako bi zapisali tu kaj proti vladi, zato smo ta eksperiment raje opustili.

Glede vsebine lista naj še omenimo, da bomo prinašali najbolj senzacionalne dnevne novice, in da v tem pogledu ne bodo mirovale naše škarje niti ob največjih praznikih. Telegrami bodo vsi sveži, vsaj iz tretje roke. Podlistek izročimo sedaj slavnemu meglovidcu in mlekopiscu Danilu Dremlježu, na čigar izvirni roman „Stonoga“ že danes opozarjamo. Literarne naše ocene izročimo neodvisnemu praktikantu Ruslanu.

Sklepčno zahvaljujemo se še vsem našim dosedanjim sotrudnikom, o katerih smo prepričani, da so že toliko trudni, da nas ne bodo nadlegovali več, niti s smešnimi terjatvami.

Mi smo politični!

Živela politika!

Naša stranka.

(Izvirno poročilo.)

Ustanovili smo se in sedaj smo ustanovljeni.

Pričeli smo s tem, da smo se koj v začetku poslovili drug od drugega. To staro-slovensko navado nam je priporočil slavni naš strankarski tajnik Rešpetar ter utemeljil svojo priporočbo z motivacijo, da je cviček, pri katerem smo se zbrali, tako hud in močan kakor Martin Krpan in Brdavs skupaj. Izjavil je na podlagi tega pojasnenja, da ne jamči za to, jeli bomo po seji še vsi zmožni posloviti se.

Zbralo se nas je . . . (število zamolčimo preprevidno,) . . . samih rodoljubnih mož in mladeničev, katerim presedajo že vse dosedanje politične fraze. Sveti ogenj svetega navdušenja je kipel v očeh zborovalcev, čimdalje je trajala seja, tem žarnejše. Govornik za govornikom je vstajal (do 11 ure je bilo to kolikor toliko mogoče,) ter bičal današnje razmere.

Sveti ogenj . . . (pardon, to smo že povedali!)

Ob 11. uri je navdušenje priklopelo do vrhunca in rodila se je nova politična stranka, ki bo prinesla Slovincem definitivno boljše letine.

Tedaj pa je vstal slavni Rešpetar, ki je cvička bolj vajen, ter predlagal Gomaznika, slavnega posestnika najbolj oguljene ovratnice v Ljubljani, predsednikom izvrševalnega odbora naše edinozveličalne stranke.

„Kdor je proti njemu, naj vstane!“ dejal je koncem duhovitega govora.

Vstal ni nihče, le Krmežljavski je hotel to nekako poskušati, pa se je spomnil takoj bratske sloge, ter je rajši zdrknil pod mizo.

S tem činom bi bila mlada nadebudna stranka kmalu pokopana. Vsi udeleženci so namreč hoteli priskočiti Krmežljavskemu na pomoč, ne premislivši, da se izpostavijo lahkomišelno isti usodi.

Pri tej priliki se je pokazala Gomaznikova odločnost in bistrovindnost v najsvetlejši luči. (V gostilniški sobi so gorele štiri žarnice!) Zavpil je:

„Ne ganite se s stolov, ne ganite se! Dokler je namreč še kaj vina na mizi, nočem zborovati p o d mizo!“

S tem je mlada stranka srečno in slavno prebila prvo nevihto ter se vrgla oduševljena po ljutem boju in slavni zmagi sama sebi v naročje.

Kakšen mož je pač Gomaznik! Pač zaseda častno odločeno mu mesto. (Morda sedi še danes tam, ker smo ga pogrešali po odhodu. Zaspal je pri mizi.)

Ko smo se tedaj rodili v novo politično stranko, smo pričeli razvijati svoj program. Glavno točko istega je podal naš predsednik v kratkih a jedernatih besedah:

„Slovenskemu kmecu treba pomagati na noge!“

To je sicer stara in od mnogih parlamentov oguljena fraza. A naš predsednik nosi preoguljeno ovratnico, da bi ne utemeljeval te fraze z originalnim dostavkom:

„Pomagati mu je treba zato, da bo pridelal več vina, in da bo vino ceneje.“

Gromovit „Živijo!“ je pozdravil to prvo točko programa.

Kakor gobe po dežju so zrastle sedaj iz ust mladorojene stranke druge točke programa kakor n. p.

„Ledenik Velikega Kleka naj se spremeni v hladno klet, na Ljubljani naj se ustanovi parobrodno društvo, slovensko vseučilišče naj se sezida najdalje tekom prihodnjega tisočletja . . .“

A vse te točke smo za sedaj zavrnil, ter sklenili postaviti jedino na trdno podlago prve točke svojega državnozbornskega kandidata. Pri določitvi te vevelevažne osebe, pa bi se skoraj prav po bratski stopli, (če bi bili še zmožni storiti kaj takega). Vsakdo je namreč v svojem rodoljubju in svoji ponižnosti hotel postati sam poslanec. Niti Jurij Perski, ki ga je vendar še nekaj literata, ni bil toliko galanten, da bi spoznal svojo politično ničevnost.

„Če zna kdo drugi vleči onih 20 kron na dan, jih znam tudi jaz!“ je vpil tako silno, da ga je bilo že samega sebe sram.

Slednjič odloči Gomaznik, ki je bil že dvakrat kaznovan zaradi preneglega kolesarjenja ter vsled teh kazni toliko kolikor politično mrtev, sledeče:

Ka-ka-kaj se bomo prepirali! Od nas pr-pr-pri-sotnih ne bo nihče kandidiral! Naš ka-ka-kandidat bo Žane z Iblane. Ta-ta-ta ima gof-goflo in ne bo zas-tonj vlekel di-di-di-dijete. Vr-vr-vrhu tega je vplivna oseba, ki ima v roki li-li-li-li“

„Liter?“

„Tudi, pa hotel sem reči: list.“

„Živijo Žane, naš poslanec! smo upili na predsednikove besede vsi soglasno, med tem ko so hoteli nekateri oponirati. Pa smo šleve spravili kmalu kmalu pod mizo. — Nato nas je še krčmar precenil, koliko je vsak prilično izpil, ter nas potem defravdiral za nečuvne svote, ki jih njegov cviček gotovo ni bil vreden.“

Ob petih zjutraj smo se podali domov v zavesti, da smo storili mnogo za mило našo domovino. —

Vulivn shod.

VII.

No, če glih ni drgač, nej pa bo. Če me že čte na usaka viža mt za sojga puslanca, me pa mejte, jest ni-mam nč preke tem. Cajt mam, guar tud nucam in dobre vole m na manka! Moj prugram je iz ush drugh prugramu ta bulš vn pubran in za vn spelajne tega prugrama um zmeri kimu, kedr me uja prašal. De u moj deluvanje u

držaunmo zборе neki izdau, u tem mende nubeden na cvibla, zatu k um usacga, k na u delu po moj vol, kar iz raubarjam nažgau, če pa tu na u pumagal, mu um pa kašn stou, al pa kašn šrabjbcajg u kugla zabrusu. Na ta viža u moja pulitka izdala, če ud nubenga na u. Če če pa ker bl natank zvedet ud mojga prugrama, nej pa pride u nedela zvečer u Čarmanuva uštarija na Grad, na moj vulivn shod. Tam um ta moj vulivn prugram razviu, de se ga uja ldje lohka ud ush plati ugledal in de u lohka, ker u tou, tam soj jezek stegnu. Ustop je usakmo frej, vn uma pa sam tiste zmetal, k na uja iz mana držal.

Nej pride na ta shod usak, ker iz mana drži, pouhnšteviln, de nas u več za videt in de u Čarman več pijače predau, ke drgač se zna še on skujat, de na u tou mene volt, pol mama pa hudiča!

Ke je men velik ležeče na usak štim, nej že pride ta štima ud tuki al pa ud tam, vas še enkat use zazehsam, de pridete ja gvišn.

Ker u na mojmo vulivnmo shode usakmo beseda na frej vola, tku, de u usak žihr guvuru, u tu pusebn tistm mužem prou pršlu, ke morja duma gofla držat.

Astn usi kmeti na krou!

U štotbold, na dan sv. Simplicjuza 1907.

Dr. Žane z Iblane.

Naš kandidat za prihodnje državnozborske volitve je in ostane dr. Žane z Iblane. Težko je bilo pridobiti to vplivno osebo naši stranki, še težje pa pregovoriti jo, da prevzame kandidaturo. O naših korakih pri njem, o svojem naziranju glede lastnosti dobrega poslanca in še drugo, nam pripoveduje sam v svojem odprtem pismu, ki si ga je (nekavalirski dovolj) pustil honorirati s čikom za vrsto.

Predavanje. Dr. Borut Brknik bo predaval danes zvečer v „Mestnem domu“ pod naslovom: „Moderno mleko, ali strah pred bakterijami neutemeljen.“ V svojem predavanju hoče dokazati, da je današnje kravje mleko tako šibko, da mora v njem vsak baktericid crkniti gladu.“

Na naslov našega magistrata. Čuli smo pred nedavnim časom, da je več hiš v Ljubljani pokritih s „hipotekami“. To je škandal, s čim že krijejo debeli hišni posestniki svoja poslopja in vse iz spekulacijske varčnosti. Kaj res ni nikakega predpisa, ki bi določal strešni material? Mislimo pa, da so tudi zakoni, ki ščitijo varnost ubogih najemnikov.

Na naslov c. kr. poštne direkcije. Danes nam je bila signalizovana poštna nakaznica s 30 vin. kakor naročnina za „Ježa“. Pismonoša našega okraja (možu bomo posvetili vdrugeč s čim trdim) nam pa ni hotel izplačati gorenjega, zneska z motivacijo, da take svote še ni sprejelo upravnništvo našega lista, in da je on oče šestih otrok ter da vsled tega ne more staviti sebe in svojo službo v nevarnost s tem, da nam izplača kar tako ono ogromno svoto. Z a h t e v a m o

1. onih 30 vinarjev;
2. da se pismonošo obglavi;
3. da se slavno ravnateljstvo osebno opraviči pri nas ter da se zahvali za naše še mile zahteve.

Ponesrečil na Triglavu. Strastni turist Kajfež Kifel se je te dni ponesrečil na Triglavu. Sešel se je tamkaj z nič manj strastno turistinjo Rožo Slivovko, in je danes — z njo zaročen. Čestitamo in obžalujemo.

Pozabil je na nekem pustnem plesu nek gospod, da je že poročen.

Žalostna vest. Dijurnista Suhljača so pripeljali včeraj v norišnico, ker se je branil z vsemi štirimi sprejeti po njegovem šefu mu ponujeno povišanje plače. Pa tudi šef g. Stiskovič je bil pripeljan v isti zavod, ker njegov zgoraj opisani čin slabo razsvetljuje njegovo duševno čilost.

Darovi za družbo svetega Cirila in Metoda. Gospod Jedež je našel včeraj v Prešernovih ulicah še precej dobro ohranjen gumb, ki ga je nesebični mož velikodušno položil na oltar domovine v prid omenjeni družbi.

Himen. Gospod Ivan Prvakovič se je poročil danes s 83 letno krasotico Evlalijo Revmatikovo. Zlobnežu privoščimo vso srečo prav iz srca.

Nova parobrodna družba v Ljubljani. Društvo za promet tujcev na Kranjskem je ustanovilo posebno parobrodno društvo, katerega parniki so začeli včeraj voziti po Škofji ulici v Ljubljani. Ker je to društvo za promet v Ljubljani velikega pomena, želimo mu obilo vspeha.

(Ravnokar se nam iz Škofje ulice telefonira, da se je že drugi po tej progi vozeči parnik ponesrečil ob čerih, ki štrle tu iz vodé. Koliko potovalcev se je ponesrečilo ob tej katastrofi, se še ne ve natančno.)

Ognjenik. Nad Šmarno goro so opazovali v nedeljo Ljubljančani jako sumljiv dim. Govori se, po mestu, da se je Šmarna gora razpočila, ter da se iz njenega žrela vali sicer doslej še samo dim, a Vižmarje in druga okoli Šmarne gore ležeča sela so vendarle v veliki nevarnosti. Celo v Ljubljani je nastala vsled tega velika panika. (V pomirjenje prebivalstva povemo, da so imeli v nedeljo planinski piparji izlet na Šmarno goro. Od tod — ta dim.)

Politični pregled.

(Strokovnjaški članek petletnega smrkovca.)

Medsebojno razmerje evropskih držav postaja od dne do dne bolj napeto, to pa je še edino pomirjujoče, da Švica ne mobilizuje svojega brodogradstva. Drugače pa rožljajo povsodi puške in nevarnost je, da bodo rožljali kmalu tudi topovi, ter s tem zakričali gromovito „amen“ vsem diplomatskim konferencam. Ne da se sicer še s popolno gotovostjo sklepati, kje prične svetovna vojna, ki leži v vzduhu, a to je gotovo, da se

v republiko San Marino ne bo pričela. Kakšne šance imajo posamezne države v tem titanskem boju?

Ruska nobene, ker je brez generalov, katere so v slednjih časih obsodili vse na smrt ali pa drugače poslali v zrak. Italija nobene, ker so njeni vojaki sploh vajeni teči. Nemčija nobene, ker je edini častnik, ki je bil kaj vreden, Köpeniški stotnik, zaprt na štiri leta, vojna pa počí gotovo prej. Francoska nobene, ker ji manjka papežev blagoslov. Angleška nobene, ker je od burske vojne sem ob ves kredit. Avstrija nobene, ker smo v naši državi prepočasni, in bi zvedeli za svetovno vojno jedva tedaj, ko bi bila ista končana. Japonska in Severoameriške države nobene, ker nista evropski državi in se bo vojna vršila izključno s sodelovanjem evropskih držav.

Druge države ne pridejo v poštev.

Ergo???

Ergo bomo vsi tepeni in kdor jih več vzdrži, bo zmagalec. Bog nam daj debelo kožo!

Dopisi z dežele.

Iz Rovt. Heureka! mora vzdihniti človek nehoté, dasi bi lahko tudi rekel — hopsasa, ker plesali smo tudi zraven in še kako, ko smo si ustanovili svojo čitalnico. Veste c. g. urednik, kaj je ples? Nič ne veste, ker še niste plesali v Rovtah. Oh te krasotice! V eno sem se celo tako zagledal, da jo bo treba bržkone snubiti. (Med nami rečeno c. g. urednik, kako mislite, jeli bi shajala cela družina — 6 ali 7 oseb — ob letni plači 250 kron, ki jih imam jaz kot občinski tajnik?) Tedaj plesali smo, da se je vse kadilo, in da se je dvigal prah tja daleč v eone, v katerih se je rodila misel ustanoviti velekoristno čitalnico. (Pri čitalnici sem tudi tajnik. Menite li, da bi imel kaj zahtevati za to svojo narodno požrtvovalnost?) Izvolili smo si na to predsednika, ki je seveda naš župan, velevneti g. posestnik Lazar Bedrač. Naročili smo si razne liste, tako vse večje nemške politične časopise. A tudi manjša politika nam je pri srcu, zato imamo tudi tednike. Da spoznamo tudi mišljenje svojega nasprotnika, smo si naročili „Laibacher Zeitung“, „Grazer Tagblatt“ in „Extrablatt“. Učitelja, ki je predlagal naj se naročimo raje na kak slovenski leposloven ali humorističen list, smo jednostavno vrgli vun. Tako je prav! Ne udajmo se! Ti pa **slavna** čitalnica bodi nam ognjišče, ob katerem se bomo grelí ob političnem ognju v dolgih zimskih večerih. Živijo! Peter Kneftrač.

Književnost in umetnost.

Naslov sam je že ironija, ker to že ni več umetnost, kar se nam nudi v raznih knjigah v dušno pašo. Vender ozrmo se po najnovejših pojavih naše takozvane „književnosti“.

„Junaki“ — spel baje neki A. Aškerc.

Poleg nekaterih manj važnih epizod iz življenja zelo problematičnih slovanskih knezov, obdeluje se na 170 straneh staro pravljico o kralju Matjažu (sic! sec! soci!), kateri pa odrekamo sploh vso važnost. Objektivno rečeno, smo se v g. Aškercu, ki je menda rojen tam v hotelu „Zlatorog“ ob Bohinjskem jezeru, zelo motili. Ne samo, da spodaj podpisani kritik in slavni mož ni dobil v onem hotelu niti frakeljčka žganja na upanje, temveč je tudi zgodovinska izobrazba omenjenega pesnika na presneto šibkih nogah, subjektivno rečeno na nogah penzioniranega generala. Kaj si g. Aškerc res domišlja, da mu bo kdo verjel to bajko? Ne! Čemu pa piše kaj takega? Sapienti sat. Bokau.

„Mir božji“ — uglasbil neki K. Meško.

Že naslov nas mora odvrniti! Kdo pa povprašuje dandanašnji po miru? Boj, politični boj je naše življenje in naše geslo. O tem je menda prepričana vsa naša stranka in še drugi ostali Slovenci. Zato dvomimo, da bi imel mladi komponist kaj sreče s svojimi glasbami. Ubogi založnik! Bokau.

„Vinjete“ spel I. Cankar (psevdonom?)

Radi bi o Cankarju ocenili kakšno novejšo delo, pa v vsem uredništvu ni bilo najti drugega, nego zgoraj omenjeno knjigo, ki je precej debela in tedaj pripravna zalučati jo najsrdečjemu političnemu nasprotniku v obraz. Vendar čemu vsa ta knjigina debelost? Mi pač vemo, kaj je vinjeta, vendar smo v vsej knjigi našli le eno in to še le na zadnji strani. Namen je jasen, pesnik pa je zelo meglen. Žal nam je za Schwentnerja, ki v svojem omejenem duševnem obzorju ni sprejel v zalogo znamenito delo podpisanega Bokaua.

„Tilho in drugi“ — naslikal nek F. Plemič.

Te slike imajo poleg precejšne mere smelosti, še dobro porcijo surovosti. Slikar je pač še premlad, da bi se o njem že kaj več govorilo. — Ruslan.

Izšle so novitete: „Plot za razplotjem“ in „Kobilina krpa“ in še drugi literarno ponesrečeni porodi. Le moja knjiga noče iziti. O vsem tem prihodnjic.

V izložbenem oknu Hribarjeve knjigarne je razstavil nek (menda) Srečko Metuzalem ali Magolič (?) neko sliko. Pa ne moremo prinesti še ocene o njej, ker so jo uslužbenci obesili narobe v okno, s hrbtom proti občinstvu. Tako visi že teden dni. Vprašamo slavno ognjegasno društvo v Postojni, kdaj misli narediti konec temu škandalu. Ruslan.

Delo, strokoven list za industrijo, obrt in trgovino, ki je pričel ravnokar v Ljubljani izhajati, so si izbrali ljubljanski penzionisti za svoje „glasilo“.

V izložbi Jernej Bahovčeve trgovine so razstavljeni 42 cm visoki kipi ljubljanskih lemenatarjev četrtega letnika. Mi jih sicer osebno ne poznamo, a govori se po mestu, da so izredno dobro pogojeni.

Kakor čujemo iz prav zanesljivega vira dramatičuje g. Ivan Štefe „Strahovalce dveh kron“. Najbrže se utegne že prihodnjo gledališko sezono naše, za umetnost se zanimajoče občinstvo diviti tej imenitni zgodovinski drami.

Gospodarstvo.

Kakšna draginja! vzdihuje vse. Meso dražji, fižol dražji, mleko dražje . . . ad infinitum. Hudo je pač živeti človeku na svetu! In če bi ne imel še tega jediniga veselja, da sme plačevati davke, obesil bi že zdavnaj samega sebe na klin!

Vendar ura rešitve je prišla!

Imeniten ekonom, fizik in mehanik Janez Krtača je oni veleum, ki bo rešil današnji in prihodnji rod neslavnega pogina in to s svojo iznajdbo Stisnijol.

Stisnijol je kaj praktična in priprosta priprava, ki učinkuje zgolj mehanično. Narejena je iz usnja ter se prodaja v treh dolgotih: 140 cm, 100 cm, 70 cm. Široka je 2 cm, debela 2—5 mm. Do polovice dolgoti je v razdalji po dva in dva cm preluknjana. Na jednom koncu nosi železno pripravo, skozi katero se potegne drugi konec.

Stisnijol se nosi okolu pasu, ter se ga nategne vsaki teden eno luknjico ožje. Vsled tega zgubi človeški želodec na obsežnosti vedno bolj in slednjič postane tako majhen, da mu zadostujejo trije fižolčki na dan popolnoma.

Stisnijol pa se ne sme zamenjati s — pasom, dasi mu je do pičice podoben.

Pas je pač le srednjeveška priprava, ki je služila edinole v to, da je zabranila hlačam zlesti nizdolu. Stisnijol ima povsem drugačen, idealen namen.

— Metodov. —

Krompir sejati, ga okopavati in pridelovati nikomur ne priporočamo, ker se ga itak lahko dobi vsak dan na ljubljanskem trgu pri branjevkah.

Repa najbolje uspeva za ušesi načelniku naše stranke.

(Poslal je namreč naročnino samo za tri mesece našega dnevnika.) (Op. ured.)

Jadranska banka v Trstu napravi po novem letu (po katerem novem letu ne vemo) svoje filialke na Golovcu, na Šmarni gori in pri sv. Katarini.

Premog so našli v Jos. Pavlinovem skladišču.

Draginja. Na ljubljanskem trgu so branjevke poskočile z jajci.

Ječmen se je naredil Prešernovi „Muži“ na očesu.

Zdravstvo.

Proti kurjim očesom. Ker še do zdaj noben optik ni iznašel takih očal za kurja očesa, da bi mogel človek ž njimi čitati, je še najbolje, da si jih vsak izreže. Ako to ne pomaga, naj naveže vsak večer, ko zaspí na nos olupek čebule in to ponavlja toliko časa, dokler se mu ljubi.

Proti trebucholu. je še najbolje izpiti par čašic brinjevca, ako nisi slučajno abstinent. Abstinencem pa priporočamo v takih slučajih — potrpljenje.

Koze razsajajo v hlevu mesarja Ocvirka na Poljanski cesti.

Kuga Katarina prodaja premog in drva na debelo in drobno v Metelkovih ulicah št. 27.

Legar še vedno vlada na Dunaju.

(To poročilo je najbrže popačeno in bi se moralo gotovo glasiti: Lueger.) (Op. ured.)

Kolera-ba, korenje in repa niso posebno pri ljubljene jedi; za prašiče je pa prav tečna hrana.

Gledališče.

Najnovejša slovenska drama „V stiski“, našega dičnega veleuglednega dramaturga gospoda Fr. Bokau-a je na našem odru nenavadno dobro uspela ter žela izredno priznanje. Naša izborna primadona, ki je že takoj spočetka igre sedela na divanu, ima res šik in zato je svojo težavno vlogo izborna in v popolno zadovoljnost izvedla. Tudi stari general v civilu, ki je z na hrbtu prekrizanima rokama korakal po odru semtertja, imel je vkljub svoji Metuzalemovi starosti še vedno krepak glas in korak. Manj nam je ugajal

mlajši gospod, ki je pohajkoval poleg starega generala. Videlo se mu je na prvi hip, da mu je dolgčas na odru, ker ni imel pravega opravka. Gospodu režiserju bi priporočali, da bi v takih slučajih stisnil igralcu vsaj kako brisačo v roko, da bi brisal zaprašene kulise, ker je sicer človeku, ki je vaje dela, res nekoliko čudno pri srcu, ko ve, da ga vse gleda, on mora pa stati brez dela. Sicer je pa igra imenitna in ako bi imeli na njej kaj grajati, bi bilo edino to, da je nekoliko prekratka. Komaj sem sedel na prostor, katerega mi je veleslavna intendantca, odvzemši ga nelojalnemu „Slovenčevemu“ poročevalcu, velikodušno popolnoma brezplačno prepustila; komaj sem si otrl svoja spotena očala, bilo je že tudi izborne te igre — konec. Kakor rečeno, imel sem sicer sedež zastonj, a žal mi je bilo celo za desetico, ki sem jo moral odriniti v garderobi. Ko bi veleslavna intendantca na gledališkem listu opozorila občinstvo, da se igra še pred osmo uro konča, tako bi človek ostal vsaj kar v zimski suknji in si prihranil izdatek za garderobo. Vstreženo bi bilo vsem. (Naš poročevalec je velika prismoda in ako nam bo pošiljal taka poročila, skrbela bo slavna intendantca, da se tudi on ne bo dolgo radoval velikodušno popolnoma brezplačno prepuščene mu vstopnice. Ta večer se je namreč dvignilo zagrinjalo predčasno, ko ni bilo še niti suflerke, niti nastopajočih igralnih moči na svojih mestih. Zato so si na odru se nahajajoči igralci pomagali po svoje, povedal je vsak, kar je imel povedati, in ko jim je zmanjkalo besed, spustili so zopet zagrinjalo. Naš poročevalec je mislil, da je igra končana ter je nevoljen zapustil gledališče. Da je še tako ugodno kritikoval to igro, zahvaliti se imamo samo brezplačni vstopnici, ker se je bal, da bi mu jo slavna intendantca zopet ne odvzela. Igra se je ta večer seveda po kratkem odmoru znova pričela ter tudi srečno končala. Uredništvo.)

Telegrami.

Rim. Papež Leon XIII, je umrl.

Petrograd. Japonsko-ruska vojna je končana.

London. Koruza raste v ceni.

Berolin. Cesar Viljem je danes vprvič, odkar vlada govoril.

Benedke. Sesul se je zvonik sv. Marka.

Ljubljana. Umrl je nek mesar — gladu.

Budimpešta. Polony je včeraj pisal prvo pisemce grofici Schönberger.

Več telegramov ne prinesemo, da bi se preveč ne zlagali. Še pri gorenjih dvomimo o njihovi resničnosti. Uredn.)

Po sklepu lista.

Naša stranka se je odpovedala svoji izvišeni nalogi. Radi tega ne bo nič s političnim dnevnikom. Prihodnja naša številka izide tedaj zopet v soboto čez štirinajst dni in sicer kot „šaljiv in zafrkljiv list“.

Uredništvo „Ježa“.

Samo
6
dni!

Havre - New York

vozijo. zanesljivo najhitrejši brzoparniki

Francoske prekomorske družbe

Edina najkrajša črta čez Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine edino

E. ŠMARDJA oblastveno potrjena pot. pisarna

Ljubljana, Dunajska cesta 18

v novi hiši „Kmetске posojilnice“, nasproti gostitne pri „Figovcu“

Ustanovljeno 1842.

BRATA EBERL, LJUBLJANA

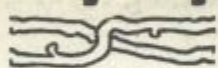
slikarja napisov in lakirarja. tovarna oljnatih barv, laka in firneža z električno gonilno silo.
Dekoracijska, stavbena in polištvna pleskarja. Telefon 154.

Delavnica: Igriške ulice št. 8. Trgovina in pisarna: Miklošičeve (Francišksanske) ulice 6. Telefon 154.

KLIŠEJI

ZA CENIKE, KNJIGE ITD. V CINK, BAKER ALI MEDENINO ZA ENO- ALI TRIBARVNI TISK PO RIŠBAH ALI FOTOGRAFIJAH NAROČAJO SE NAJCENEJE IN V NAJBOLJŠI IZVRŠITVI PRI SREČKO MAGOLIČU, LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA 9.

Največja

zaloga nanovo došlih spomladanskih in poletnih

oblačil

za gospode, dame, dečke in deklice najelegančnejšega in najnovejšega kroja.

Cene izredno nizke!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

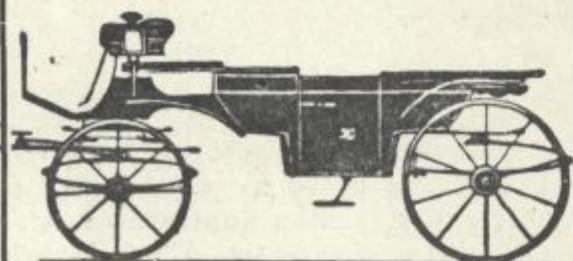
Razglednice, pisalno in risalno orodje, glasbene potrebščine, šolske knjige in molitvenike, vse vrste papirja, najmoderneje vizitnice, šolske in občinske tiskovine, ter vsa v tiskarsko in knjigoveško stroko spadajoča dela, priporoča najceneje **DRAGOTIN HRIBAR V LJUBLJANI.**

Izšel je

Hribarjev najnovejši „Splošni naslovník“ uradov, društev, tvrdk in zasebnikov deželnega stolnega mesta Ljubljane ter vojvodine Kranjske.

Cena K 10.—.

Imam večjo zalogo **vozov vseh vrst.** Vozove izdelujem po najnovejši dunajski in pariški modi; tudi stare vozove jemljem v račun po visoki ceni.

FRANC WISJAN

izdelovatelj vozov

Ljubljana, Rimska cesta št. 11.